

Ur Rabarbers av Maria Blom

JANKA

Usch. Fy vad jag är trött på mig själv. Jag gör ju allting rätt hela tiden, jag är trevlig och snygg, Humoristisk. Jag är ju en superkvinna, varje mans bultande fantasi. Speciellt i den här uniformen.
Hon släpper en hyfsat ljudlig prutt.

Jag är ju helt rутten inuti!

Hon börjar slita i sina kläder .

Åh... vad jag är trött på den här förbannat jobbiga personen. Vi har umgåtts nu, dygnet runt sedan 1969 och jag börjar faktiskt tröttna.

Kan du inte lämna mig ifred för bara en dag, några ynka timmar, en minut! Eller skicka mig någon trevlig man att leva med så bördan lättas lite. Det är ju bara jag, jag, jag, dygnet runt! Godmorgon, godmiddag, god natt! Jag orkar inte umgås med mig själv! Men jag är lik förbannat fast i den här pestiga personens kropp! Jag är så less på att ligga och analysera mig själv till sömns varje kväll sju dagar i veckan. Jag vet ju knappt vem jag är längre. Ååhhh!!! Kan inte någon berätta för mig vem jag egentligen är?!!